

N:o 20.

Ank. till Riksd. kansli den 9 februari 1894, kl. 12 midd.

*Utlåtande, i anledning af väckt motion om inlösen för statsverkets
räkning af frälseskatteräntor. (I. A.)*

I en inom Andra Kammaren väckt, till statsutskottet remitterad motion (n:o 64) har herr *L. P. Larsson* i Berga föreslagit, att Riksdagen måtte besluta, att jemväl frälseskatteräntor, som ursprungligen tillkommit genom aftal mellan kronan och enskilde, skulle, på sätt kongl. förordningen den 11 september 1885 stadgade om skattefrälseräntor, af statsverket inlösas; samt att, intill dess en sådan inlösen blifvit verkställd, staten måtte bidraga med lika utgifter, som för skattefrälseräntor utginge till enskild person.

Under erinran, att framställningar i enahanda syfte som den nu förevarande gjorts vid 1886, 1887 och 1891 årens riksdagar, men blifvit i enlighet med statsutskottets hemställanden af Riksdagen afslagna, får utskottet åberopa de förut anförda skäl, på grund hvaraf det icke synes utskottet tillrådligt, att staten iklädes skyldighet att inlösa räntor eller afgäld, som, utan någon statens mellankomst, tillkommit genom aftal mellan enskilde.

I sammanhang härmed får utskottet i minnet återkalla, hurusom nästlidet års Riksdag i aflåten skrifvelse anhållit, att Kongl. Maj:t ville låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till lag i syfte att,

sedan frälseränta en gång med frälseskattehemmanet blifvit förenad, jorden och räntan icke måtte åter skiljas, hvilken skrifvelse, enligt hvad i justitieombudsmannens till innevarande års Riksdag afgifna embetsberättelse meddelas, blifvit af Kongl. Maj:t till vederbörande embetsverks utlåtande öfverlemnad.

Utskottet hemställer,

att herr Larssons ifrågavarande motion icke må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 9 februari 1894.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.
